

«самонавіювання» означає дії та думки людини, спрямовані на реалізацію будь-яких цілей та бажань. Іншими словами, якщо ми чогось дуже сильно бажаємо, то починаємо активно мислити про це, постійно концентруватися на об'єкті бажання. І ось тоді починає вступати принцип «матеріалізації думок».

Наші думки – це, безсумнівно, вказівка мозку на створення обставин, які надалі формують події. Думка завжди первинна, дія – вторинна. Ланцюжок думок створює ланцюжок подій. Найчастіше трапляється, що в наші плани начебто втручається щось стороннє, не дає довести справу до кінця. Таке втручання можна сприймати, як реакцію на наші власні думки. Якщо ми багато міркуємо про те «хоча б все пройшло добре, тільки б нічого не завадило», то на вісімдесят відсотків програмуємо події на несприятливий розвиток.

Ми можемо зробити висновок – думки матеріальні і від нас залежить, чи зможемо ми силою думки сформувати події у нашому житті так, як бажаємо. Навчитися керувати реальністю можливо, якщо наші думки стануть підвладними нашим бажанням та цілям. Навчившись направляти думки в потрібне русло, можливе досягнення найнеймовірніших цілей. Важливо максимально точно визначити те, чого ви бажаєте найближчим часом. Далі, день за днем працювати зі своєю самосвідомістю. Чим більше ви будете міркувати про свою мету, тим краще. Зрештою, ваші думки оволодіють вашою свідомістю. Життя навколо почне змінюватися так, як це потрібно вам. Адже не дарма у народі кажуть про те, що «Мрії здійснюються». Але ж не забувайте, що закон самонавіювання здатний реалізовувати як позитивні, так і негативні думки. Якщо ви відчуваєте сильний страх, то думки, супутні йому мають велику ймовірність втілення у реальність. Ви переконалися, що думки матеріальні? Тому «мрійте обережно» - все неодмінно здійсниться у вашому житті.

Секало О.
НТУ «ХП»

ІСТОРИЧНИЙ ПРОЦЕС УТВОРЕННЯ ПРИЗВИЩ

Історію будь-якої сім'ї можна зобразити у вигляді дерева. Його сильне коріння поринає глибоко у землю створивши стійку основу, від якої починає своє життя нова історія. Безумовно кожен з нас має своє коріння. Дерево нашої історії безумовно вже дуже високе. Ми, котрі знаходимося на верхівці цього дерева, вже не можемо лише подивитися униз, щоб розглянути краще основу свого дерева. Коріння вже занадто низько від нас. Проблематика цієї теми полягає в тому, що люди проживши все життя можуть і не замислюватись над тим яке коріння має їх історія. Одразу виникає питання: навіщо це необхідно? Відповідь дуже проста: як дерево не може рости без коріння, так і людина не може розвиватися без міцної основи. Основа підтримує, задає мету. Краще дослідити її може допомогти прізвище. Актуальність полягає в тому, що людина, вивчивши своє прізвище, може визначити своє походження, істотно відновити факти історії, дізнатися про рід занять предків та ще багато чого

іншого. Але для початку спробуємо визначити, що саме означає поняття «прізвище». Короткий екскурс в історію, ще більше зацікавить нас продовжити своє дослідження. Прізвища були широко поширені ще в Стародавньому Римі, перш за все в середовищі родової знаті. Вперше використання прізвища було відмічено на півночі Італії в X–XI ст. — в економічно найрозвиненіших областях Європи. У Європі в середні віки прізвище практично не уживалося — прізвища стали відроджуватися з XV століття в першу чергу серед вищих прошарків населення та знаті. Спочатку на Русі застосовували лише прізвиська, які і можна зустріти в іменуваннях давньоруських князів і які не успадковувалися. Прізвиська характеризують людину за її особистими зовнішніми чи внутрішніми рисами тощо. Прикладом можуть слугувати такі прізвища: Сорока, Лиховид, Головач. На відміну від прізвища, прізвиська однопоколінні і в спадок передаються рідко. Спочатку родові прізвища мали переважно багаті люди, які мали статки (купці, бояри, магнати, власники земель). Проте вже в XVII ст. ледь не всі українці мали власні прізвища. Багато прізвищ з'явилися в часи Запорозької Січі, оскільки при вступі на Січ козак міняв своє старе прізвище на нове. Стабільності прізвища набули лише в XIX ст. Українські прізвища мають дуже розгалужену морфологію формування. Інколи за прізвищем можна визначити ймовірний регіон або навіть місцевість України з якої походив предок певної людини, також можна припустити про його рід занять, належність до козаків чи церковнослужителів, звання або чин або особливу прикмету, давність прізвища.

Більшість суфіксів, які утворюють українські прізвища, можна поділити на групи за значенням. Перша і найпоширеніша група — це патронімічні, тобто суфікси, які вказують на батька (предка) особи. За допомогою об'єднання цих суфіксів утворилися такі прізвища як: Даниленко, Данилюк, Данилович, Данилів. Друга група — це суфікси, які вказують на професію чи характерну дію людини, яка дала їй прізвисько. Наприклад: Палій, Тягай, Міняйло, Мовчан. Третя група — суфікси, які вказують на місце проживання або походження людини. Наприклад: Вишневецький, Острозький, Хмельницький, Яровий, Лановий, Гайовий, Загребельний). Як приклад, ми звернулися до вивчення походження власного прізвища — Секало. Суфікс –ло належить до другої групи суфіксів, котрі, як вже було зазначено, вказують на професію чи характерну дію людини. Коренем прізвища є слово «сікти», «висікати». Сікти означає бити чим-небудь гнучким, тонким і довгим, рубати, різати на частини. В гірничопромисловій справі «секало» - це людина, котра рубить ножами торф'яну призму на цеглу, на торф'яних розробках. Таким чином, для себе я зробила висновок, що мій давній пращур це людина-трудівник. Тепер я маю уявлення у якій виробничій сфері були задіяні мої предки. Ми не відкидаємо версію, що початково прізвище Секало було прізвиськом. Оскільки приводом появи прізвиська може стати рід занять людини. Отже, людину-трудівника через його справу могли називати «секало», але з часом це прізвисько міцно закріпилося за людиною і перетворилося у прізвище цілого роду. Особливість

прізвища полягає у тому, що воно, не очікувано для нас, може зачіпати багато інших наук. Це географія, культурологія, історія, література. Всі ці науки поєднуються в одному слові чи словосполученні, котре супроводжує людину протягом її життя. І тлумачення цих слів відкриває нам двері в своє, вже таке далеке і таємне для нас, минуле.

Слипенчук І.
НТУ «ХПІ»

ЧЕЛОВЕК И СМИ

СМИ сегодня – это мощнейший фактор влияния на психическое состояние людей. Наряду с семьей, школой и университетом система массовой коммуникации – важнейший канал получения информации об обществе и, следовательно, средство его более глубоко познания и изучения. Наиболее распространенными инструментами СМИ являются пресса, телевидение, радио, Интернет и реклама. СМИ, через воздействие на общество, влияют на каждого человека в отдельности, формируя определенные эмоции и действия. Например, существует четко сформулированное общественное мнение в отношении таких глобальных общечеловеческих проблем, как предотвращение экологической катастрофы, термоядерной, биологической войны и т.д. Если же отметить все положительные характеристики, то это: массовость, доступность, возможность взаимодействия с несколькими источниками, взаимодействие в режиме он-лайн с несколькими людьми, скорость, мнимая достоверность.

Именно на последнее следует обратить большое внимание. Благодаря своей биологической природе, человек подвержен внушению, подражательности и заразительности. Сама по себе деятельность СМИ, ставящая задачей внушить что-либо обществу, является негуманной, поскольку люди не могут контролировать направленное на них воздействие и оказываются бессильными перед подобными внушениями. Отрицательные характеристики СМИ: пропаганда, псевдодостоверность (подаваемую информацию никто не контролирует), использование различных методов манипуляции, эксплуатация человеческого желания общения (не имея обратной связи, человек представляет собой приемник идей), реклама (наглядный пример использования всех видов манипуляции), мнимые идеалы (картины убийства, пошлости, насилия подаются как привычные, не осуждая их, а тупость и грубость возвышают). Данный список можно продолжить. Не стоит забывать и об относительно новом явлении – социальные сети. Они создают для человека новый мир, в котором он может осуществить все желания и идеи, недоступные в реальности. Конечно же, это хорошая возможность завести новые знакомства и общения на расстоянии, даже очень большом. Но, большинство пользователей социальных сетей полностью тонет в этом виртуальном мире, не редко подражая всему, что там встретит. Многие слепо верят всем сплетням, «отфотошопленным» картинкам и т.д., что является сродни гипнозу или даже «зомбированию». Итак, СМИ является очень важными для человека в